

〈τὸ〉 συμπόσιον· διελέσθαι δὲ τὸν λόγον ἐ.... αὐτοῖς ἐπιτρέπω.'

2. Μικρὰ μὲν οὖν ἠκκίσαντο παραιτούμενοι· κελευόντων δὲ πάντων πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι καὶ ποιεῖν τὸ προσ-
 C ταττόμενον, ἔφη πρότερος ὁ Κράτων, ὅτι δεῖ τὸν μὲν
 6 φυλάκων ἄρχοντα φυλακικώτατον, ὡς φησιν ὁ Πλάτων
 (Rep. 412c), εἶναι, τὸν δὲ συμποτῶν συμποτικώτατον.
 'ἔστι δὲ τοιοῦτος, ἂν μήτε τῷ μεθύειν εὐάλωτος ἢ μήτε
 πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος, ἀλλ' ὡς ὁ Κῦρος ἔλεγεν πρὸς
 10 Λακεδαιμονίους γράφων, ὅτι τά τ' ἄλλα τοῦ ἀδελφοῦ
 βασιλικώτερος εἶη καὶ φέροι καλῶς πολὺν ἄκρατον· ὃ τε
 γὰρ παροινῶν ὑβριστῆς καὶ ἀσχήμων, ὃ τ' αὖ παντάπασι
 νήφων ἀηδῆς καὶ παιδαγωγεῖν μᾶλλον ἢ <συμ>ποσιαρχεῖν
 ἐπιτήδειος. ὁ μὲν οὖν Περικλῆς, ὁσάκις ἠρημένος
 15 στρατηγὸς ἀναλαμβάνοι τὴν χλαμύδα, πρῶτον εἰώθει δια-
 D λέγεσθαι πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ὑπομιμνήσκων 'ὄρα, Περικ-
 κλεις· ἐλευθέρων ἄρχεις, Ἑλλήνων ἄρχεις, Ἀθηναίων
 ἄρχεις'· ὁ δὲ συμποσίαρχος ἡμῶν ἐκεῖνος λεγέτω πρὸς
 αὐτὸν 'φίλων ἄρχεις', ἵνα μήτ' ἀσχημονεῖν ἐπιτρέπη
 20 μήτε τὰς ἡδονὰς ἀφαιρῇ. δεῖ δὲ καὶ σπουδῆς τὸν
 ἄρχοντα πινόντων οἰκεῖον εἶναι καὶ παιδιᾶς μὴ ἀλλότριον,
 ἀλλ' εὖ πως συγκεκραμένον πρὸς ἀμφοτέρα, σμικρῷ δὲ
 μᾶλλον, ὥσπερ οἶνον ἀστεῖον, ἀπονέοντα τῇ φύσει πρὸς
 τὸ αὐστηρόν· ὁ γὰρ οἶνος ἄξει τὸ ἦθος εἰς τὸ μέτριον
 25 μαλακώτερον ποιῶν καὶ ἀνυγραίμων. ὥσπερ γὰρ ὁ Ξενο-
 φῶν (Exped. II 6, 11) ἔλεγεν τοῦ Κλεάρχου τὸ σκυθρω-